

111.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 4 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych w sprawie zmiany brzmienia § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 listopada 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych o radzie ubezpieczeń społecznych.

Na mocy art. 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o organizacji władz naczelných (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1), §§ 49 i 64 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3, zdaniu pierwszym rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 listopada 1925 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych o radzie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 850) cyfrą 24 zmienia się na 36.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

112.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia

(Dz. U. R. P. № 67 poz. 650), zmienionej przez ustawę z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zażalenia na zakłady pracy co do zaliczenia do liczby robotników lub pracowników umysłowych, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, lub wyłączeniu z tej liczby, składają osoby zainteresowane do właściwego zarządu obwodowego funduszu bezrobocia lub instytucji zastępczo pełniącej jego czynności.

§ 2. Na decyzję zarządu obwodowego, względnie instytucji zastępczo pełniącej jego czynności o objęciu obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia lub wyłączeniu z pod tego obowiązku zakładów pracy lub poszczególnych robotników, względnie pracowników umysłowych, zainteresowani wnoszą zażalenia do zarządu głównego funduszu bezrobocia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 87 poz. 831).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

113.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) oraz na mocy art. 17 i ust. 1 art. 18 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmia-